REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
STALNA SLUŽBA U PREGRADI
Pregrada, Ulica Stjepana Radića 6

Poslovni broj: Povrv-121/2026-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Pregradi, po sutkinji ovoga suda Sanji Leskovar-Hostić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja E.ON Energija d.o.o., Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 81103558092, kojeg zastupa Tihomir Zec, odvjetnik u Osijeku, Ul. kardinala Alojzija Stepinca 4, protiv tuženika KUNAGORA d.o.o., OIB 93065207022, Pregrada, Trg Gospe Kunagorske 8, kojeg zastupa Snježana Burić, odvjetnica u Pregradi, Stjepana Radića 2, radi naplate novčane tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 8. listopada 2026., u nazočnosti punomoćnika tuženika, a u odsutnosti tužitelja, te presude javno objavljene 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Javorke Martinić iz Zaboka, Matije Gupca 47/I, posl. broj Ovrv-5905/2025, UPP/OS-Ovrv-633/2025 od 28.7.2025., kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 253,53 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 108,89 EUR od 27.4.2023.
- na iznos od 114,53 EUR od 24.3.2023.,
- na iznos od 30,11 EUR od 24.2.2023.

do isplate.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi citiranim pod točkom I. izreke presude kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju nastale troškove postupka u iznosu od 87,50 EUR.

III. Nalaže se tužitelju E.ON Energija d.o.o., Zagreb, Capraška ulica 6, OIB: 81103558092 nadoknaditi tuženiku KUNAGORA d.o.o., OIB 93065207022, Pregrada,

Trg Gospe Kunagorske 8, troškove parničnog postupka u iznosu od 175,77 EUR (stosedamdesetpeteurasedamdesetsedamcenti), sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 29. listopada 2026. do isplate, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, uvećanom za tri postotna poena, sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je, u svojstvu ovrhovoditelja, protiv tuženika, kao ovršenika, dana 25. lipnja 2025., podnio javnom bilježniku prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, u kojem tvrdi da mu tuženik, temeljem vjerodostojne isprave, i to, izvatka iz poslovnih knjiga broj 01-000469-25, duguje iznos od 253,53 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dospijeća svakog pojedinog iznosa, kako je navedeno u izreci presude pod točkom I.

2. Javni bilježnik je donio rješenje o ovrsi, citirano pod točkom I. izreke presude, u kojem je tuženiku naloženo platiti navedeni iznos, te nastale troškove ovrhe u iznosu od 87,50 EUR.

3. Protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika ovršenik, sada tuženik, podnio je prigovor, sada odgovor na tužbu, povodom kojeg je ovaj sud, rješenjem od 25.9.2025. poslovni broj Povrv-140/2025-14, rješenje o ovrsi javnog bilježnika u dijelu u kojem je određena ovrha stavio izvan snage i ovaj postupak nastavio kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U svojem prigovoru na rješenje o ovrsi, sada odgovoru na tužbu, tuženik osporava predmetno potraživanje u cijelosti te navodi da uz prigovor dostavlja financijsku karticu iz koje proizlazi da je platio sva dugovanja koja je imao prema ovrhovoditelju u 2023. godini, te da je redovito bio u preplati. Također navodi da se iz izvatka iz ovjerenih poslovnih knjiga ovrhovoditelja na kojima isti temelji predmetno potraživanje ne vidi način obračuna niti na što se potraživanje odnosi, budući da ovrhovoditelj uz prijedlog za ovrhu nije priložio račune niti bilo kakvu specifikaciju. Tvrdi da je račune koje ovrhovoditelj samo paušalno navodi u Izvatku iz ovjerenih poslovnih knjiga broj 957, 5096 i 8791, tuženik da podmirio u cijelosti, a što proizlazi iz Financijske kartice tuženika koju prilaže. Tuženiku da nije jasno zašto tužitelj potražuje sada u 2025., dugovanja iz 2023., budući da je tuženik redovito plaćao sve obveze prema ovrhovoditelju. Tužitelj da ga nije opomenuo niti je tražio usklađenje knjigovodstvenih kartica za 2023. ni 2024. godinu, pri čemu tuženik prigovara i redu uračunavanja obveze. Naime, tvrdi da, primjenom odredbe čl. 171. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, kad nema dužnikove izjave o uračunavanju, obveze se namiruju redom kako je koja dospjela za ispunjenje, te kada tuženik nije naveo koje obveze podmiruje, da je protuzakonito da je ovrhovoditelj ostavio kao neispunjene starije tražbine iz 2023. i sada ih potražuje u 2025. godini. Stoga tvrdi da tužitelj protuzakonito potražuje kamate, kao i trošak predmetnog postupka.

4.1. Slijedom navedenog, tuženik predlaže u cijelosti ukinuti predmetno rješenje o ovrsi javnog bilježnika, uz naknadu troškova parničnog postupka.

5. Tužitelj se na dostavljeni prigovor tuženika, u skladu s odredbom čl. 461.a st. 6. Zakona o parničnom postupku (NN 26/91, 34/91, 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07 i 84/08 , 57/11, 148/11 i 25/13, 89/14, 70/19 i 80/2022, dalje – ZPP,) očitovao u podnesku od 13. listopada 2025. U navedenom podnesku tužitelj prvenstveno ističe da osnovanost predmetnog potraživanja proizlazi iz poslovnog odnosa koji je među strankama zasnovan sklapanjem Zahtjeva za sklapanje novog ugovora o opskrbi električnom energijom Krajnjih kupaca kategorije poduzetništvo od dana 28. studenog 2023. (Ugovor br. RWE-797593-19) koji je sklopljen između ovdje tuženika i tužitelja, a kojim Ugovorom se tužitelj obvezao isporučivati električnu energiju tuženiku, dok se tuženik obvezao preuzimati tako isporučenu električnu energiju i plaćati za istu ugovorenu cijenu sukladno Ugovoru i Općim uvjetima ugovora. Visinu konkretne novčane tražbine tužitelj da dokazuje, osim vjerodostojnom ispravom u vidu izvatka iz ovjerenih poslovnih knjiga tužitelja od 24. lipnja 2025. na ukupan iznos od 253,53 EUR-a, još i pojedinačnim računima na kojima se temelji utuženo dugovanje. Tužitelj ističe kako je tuženik sve uplate na koje se poziva u svom prigovoru uplaćivao uz primjenu poziva na broj koji se odnosi na sasvim drugi, različiti Ugovor o opskrbi električnom energijom br. RWE-794697-19 te su sve takve uplate tuženika evidentirane i knjižene upravo na ime poslovnog odnosa po tom Ugovoru o opskrbi, međutim, kao što je ranije naznačeno, tužitelj da u ovom postupku potražuje neplaćenu naknadu za isporučenu električnu energiju po tri utužena računa interni br. 23-3610-008791 od 31. ožujka 2023., br. 23-3610-005096 od 28. veljače 2023. i br. 23-3610-000957 od 31. siječnja 2023. (po predmetnom računu tužitelj potražuje neplaćeni dio iznosa od 30,11 EUR-a), a koji računi su tuženiku izdani na temelju sasvim drugog sklopljenog Ugovora o opskrbi pod br. RWE-797593-19. Slijedom navedenog, tužitelj ističe kako su svi navodi iz prigovora tuženika, a koji se tiču pogrešnog i protuzakonitog uračunavanja od strane tužitelja sukladno čl. 171. ZOO-a, bespredmetni, s obzirom da je tuženik prilikom svojih uplata koristio pogrešan poziv na broj koji odgovara zaduženjima po sasvim drugom ugovornom računu po ugovoru br. RWE-794697-19 pa u tom smislu tužitelj da nije niti mogao vršiti uračunavanje takvih uplata za dugovanja koja su nastala na temelju sasvim drugog pravnog odnosa po ugovornom računu na temelju ugovora br. RWE-797593-19.

5.1. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti, te obvezati tuženika da naknadi tužitelju troškove postupka zajedno sa zakonskim zateznima kamatama koje teku od donošenja odluke.

6. Tijekom postupka, po prijedlogu stranaka, sud je proveo dokaze uvidom u Izvadak iz poslovnih knjiga tužitelja na dan 24. lipnja 2025., u Zahtjev za sklapanje novog ugovora o opskrbi električnom energijom od 28. studenog 2023. , račune tužitelja broj. 23-3610-008791 od 31. ožujka 2023., br. 23-3610-005096 od 28. veljače 2023., te br. 23-3610-000957 od 31. siječnja 2023., u presliku Financijske kartice tuženika. Za 2023. godinu, te Konto karticu tužitelja od 31.12.2024.

7. Uvidom u Zahtjev za sklapanje novog ugovora o opskrbi električnom energijom krajnjih kupaca kategorije poduzetništvo kojeg je priložio tužitelj na okolnost osnovanosti svojih navoda, utvrđeno je da su tužitelj i tuženik dana 28. studenog 2023. zaključili ugovor kojim se tužitelj obvezao isporučivati električnu energiju tuženiku, dok

se tuženik obvezao preuzimati tako isporučenu električnu energiju i plaćati za istu ugovorenu cijenu sukladno Ugovoru i Općim uvjetima ugovora.

8. Međutim, utuženo potraživanje tužitelja odnosi se na razdoblje od siječnja do ožujka 2023., iz čega proizlazi da se naprijed navedeni Zahtjev za sklapanje novog ugovora ne odnosi na razdoblje u kojem su nastale predmetne obveze, dok tužitelj nije dostavio Zahtjev za sklapanje ugovora ili ugovor koji bi se odnosio na utuženo razdoblje, tako da tužitelj u ovom postupku nije uopće dokazao pravnu osnovu svojeg potraživanja.

9. Pored toga što tužitelj nije dokazao pravnu osnovu svojeg potraživanja, nije dokazao niti da tuženik utuženo potraživanje nije podmirio.

10. Naime, tužitelj tvrdi da mu tuženik nije podmirio potraživanje koje se temelji na računima broj 23-3610-008791 od 31. ožujka 2023. u iznosu od 108,89 EUR, s datumom dospijeća 26. travnja 2023., broj 23-3610-005096 od 28. veljače 2023. u iznosu od 114,53 EUR, s datumom dospijeća 23. ožujka 2023, te broj 23-3610-000957 od 31. siječnja 2023. u iznosu od 126,60 EUR, s datumom dospijeća 23.veljače 2023.

11. Tužitelj je, na okolnost svojih navoda da mu tužitelj nije podmirio potraživanje po naprijed navedenim računima, dostavio svoju Konto karticu koja se odnosi na razdoblje od 31.12.2024. do dana izdavanja, tj. 08.07.2025., no kako se utuženo potraživanje odnosi na 2023. godinu, iz iste niti ne mogu biti vidljive eventualne uplate tuženika koje se odnose na utuženo razdoblje.

12. Nasuprot tome, tuženik je na okolnost da je utužene račune podmirio, priložio svoju Financijsku karticu za 2023. godinu, a iz koje proizlazi je tuženik tužitelju dana 13.04.2023. uplatio iznos u visini od 108,89 EUR, a što je u skladu s visinom potraživanog iznosa po računu od 31.03.2023., zatim, dana 24.03.2023. tuženik je platio tužitelju iznos u visini od 114,53 EUR, a što je u skladu s visinom potraživanog iznosa po računu od 28.02.2023. godine, te da je tuženik i dana 28.3.2023. platio iznos u visini od 114,57 eura dakle, isti iznos je platio dva puta, pa je stoga prema financijskoj kartici bio u preplati malo više od iznosa od 30,11 EUR.

13. Prema tome, tužitelj u ovom postupku nije dokazao da mu tuženik, po ugovornom odnosu broj RWE-797593-19, za razdoblje od siječnja do ožujka 2023., duguje iznos od ukupno 253,53 EUR, kao niti neki drugi iznos po tom ugovornom odnosu, te je stoga, primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a, valjalo ukinuti platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika, kao što je odlučeno u izreci presude pod točkom I.

14. Pod točkom II. izreke presude, sud je ukinuo platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika koji se odnosi na platež troškova ovršnog postupka, s obzirom da su troškovi ovršnog postupka, donošenjem rješenja kojim je ovršni postupak nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga, tj. kao parnični postupak, postali dio parničnog troška.

15. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 1 ZPP-a prema kojoj je tužitelj u obvezi nadoknaditi tuženiku cjelokupni trošak postupka jer je tuženik u cijelosti uspio u sporu.

16. Budući da je tuženika u ovom postupku zastupao odvjetnik, tužitelju je trošak određen u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023, dalje: Tarifa), a prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 253,53 EUR.

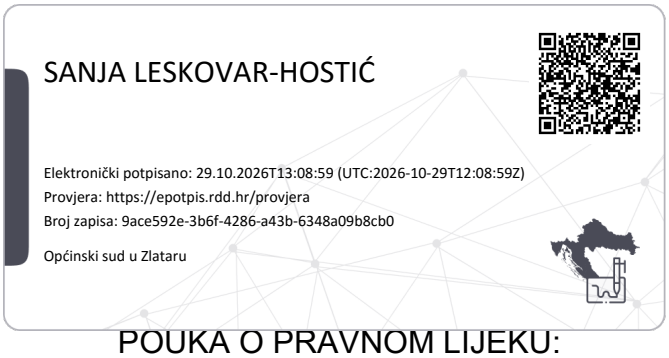
17. Sud je tuženiku, u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a, priznao sljedeće zatražene troškove: za sastav prigovora na rješenje o ovrsi , po Tbr. 11. t. 1. Tarife, iznos od 50,00 EUR, za sastav žalbe od 4.2.2026., po Tbr. 10. Tarife, iznos od 62,50 EUR, za zastupanje na ročištu od 8.10.2026., po Tbr. 9. st. 1. Tarife, iznos od 50,00 EUR, te trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 13,27 EUR, što ukupno iznosi dosuđenih 175,77 EUR.

18. Tuženiku su, na temelju odredbe čl. 151. ZPP-a, na parnični trošak dosuđene i zatražene zakonske zatezne kamate, a koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude, po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. ZOO-a.

19. Na osnovu navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci presude pod točkom III.

U Pregradi, 29. listopada 2026.

S u t k i n j a :
Sanja Leskovar – Hostić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave pismenog otpravka iste, ovome sudu, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Šibeniku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati zbog apsolutno bitnih povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Dostaviti:
1. Odvjetnik Tihomir Zec, Osijek, Ul. kardinala Alojzija Stepinca 4
2. Odvjetnica Snježana Burić, Pregrada, Stjepana Radića 2

Broj zapisa: **9-3088f-61b2d**

Kontrolni broj: **03dfe-ca579-18654**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.